

אחים בדם

פיהמה אבו סנייני מתה באופן פתאומי, ומשפחתה בחרה לתרום את איבריה • במושתלים – אחיה סעד

צילום: יהושע יוסף

סעד וד"ר סלומנוב, בביה"ח בילינסון

רום איברים, אך מבקשות שאחד מהם ייתרם לבני משפחה, וכי הדבר מקובל. לצד קשיי ההחלמה מתמודד סעד עם האבל על אחותו, שבשל הניתוח אפילו לא הצליח להיות נוכח בהלווייתה: "זה קודם כל כואב שאחותי מתה, ומצד שני אני שמח שעברתי את הניתוח. היינו מאוד קרובים. אני כועס שהיא מתה, אבל הכל מאלוהים. הבנים שלה עכשיו הם כמו הבנים שלי, כולנו יחד".

ד"ר יבגני סלומנוב, מנהל היחידה לכירורגיה של הכבד ודרכי המרה במחלקת ההשתלות בבילינסון, שביצע את ההשתלה, אמר כי "סעד עבר את הניתוח ללא בעיות מיוחדות וייקחו עוד כמה ימים עד שנראה שהכליה מתפקדת לחלוטין".

מיטל יסעור בית'אור,
כתבתנו לענייני בריאות

המרגדיה של פיהמה אבו סנייני (50) נתנה חיים לאחיה סעד (44), זכעת הוא מתאושש בביה"ח בילינסון מזה השתלה שעבר בחג הפסח. פיהמה, אם לחמישה וסבתא לנכד, מתה באופן פתאומי מדום לב. בני משפחתה ביקשו לתרום את איבריה, אך ביקשו שבראש ובראשונה תושתל הכי ליה שלה בגופו של סעד, אחיה. בדיקות התאמה גילו כי הוא אכן מתאים לעבור את הניתוח. "אנחנו לא אנשים דתיים, אבל חושבים שכל אחד צריך לתרום מה שאפשר. שהאיברים לא ייהרסו מתחת לאדמה אלא ישמשו להצלת חיים", אמר. סעד חולה סוכרת זה 17 שנה, ולפני שלושה חודשים, לאחר שכליותיו נפגעו באופן בלתי הפיך, החל בטיפולי דיאליזה. במשפחה היו מודעים לקושי שבמציאת תרומות איברים, לא רק בארץ אלא גם בעולם. "הסתובבנו במצרים, בטורקיה ובסין ואף אחד לא תרם, אז החלטנו שנתרום את כל האיברים של פיהמה, כדי שלאנשים לא יהיה קשה כמו שלנו היה. ביקשנו רק את הכליה", אמר סעד. במרכז הלאומי להשתלות ציינו כי משפחות רבות מחליטות לת-